

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2020 r ZUS I Oddział w Ł. odmówił E. K. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że brak jest podstaw do zastosowania art. 194 i ustawy emerytalnej, ponieważ decyzją z dnia 24.12.2013 r ubezpieczonej przyznano emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej bez pomniejszania o sumy kwot pobranych wcześniej emerytur./decyzja – k. 57 akt ZUS/

W odwołaniu z dnia 14.09.2020 r E. K. wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie wniosku o ponowne przeliczenie emerytury, podnosząc, że spełniła warunek dotyczący terminu do złożenia wniosku o przeliczenie emerytury. /odwołanie – k. 3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji, podnosząc, że ubezpieczonej ustalono wysokość emerytury bez pomniejszania o sumy kwot pobranych wcześniej emerytur, zatem nie zastosowano art. 25 ust. 1 b ustawy emerytalnej. Zatem nie ma podstaw do zastosowania art. 194 i,j.

/odpowiedź na odwołanie – k. 25/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.12.2009 r E. K. złożyła wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia **30 grudnia 2009 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił E. K. prawa do emerytury na podstawie art. 46 w związku z art. 29 powoływanej ustawy, z uwagi na brak wymaganego okresu zatrudnienia.

/decyzja k.73 akt ZUS/

W dniu 30.09. 2013 r ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

Decyzją z dnia **31.10. 2013 r.** (znak (...)) ZUS przyznał wnioskodawczyni emeryturę od 30.10.2013 r, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, obliczając jej wysokość zgodnie z zasadami określonymi w art. 24 i 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, obliczanej zgodnie z **art. 53 ustawy**, przyjęto z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru – 24 % kwoty bazowej. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 8 lat, 3 miesiące i 29 dni okresów składkowych. Tak obliczona emerytura wyniosła **739,40 zł** brutto.

Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy , stanowiła kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (114130,71 zł), średnie dalsze trwanie życia (253 m-ce). Tak obliczona emerytura wyniosła **451,11 zł** brutto. Emerytura wnioskodawczyni ustalona jako 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy oraz 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy wyniosła **508,77 zł** .

Dopłata do minimum nie przysługiwała z uwagi na brał łącznych okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 20 lat.

Emerytura została zawieszona z uwagi pobieranie emerytury z KRUS.

/decyzja – k. 21 akt ZUS/

Decyzją z dnia **24.12. 2013 r.** (znak (...)) ZUS podjął wypłatę emeryturę od 30.10.2013 r, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, obliczając jej wysokość zgodnie zasadami określonymi w art. 24 i 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, obliczanej zgodnie z **art. 53 ustawy**, przyjęto z uwagi na brak możliwości wyliczenia podstawy wymiaru – 24 % kwoty bazowej. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 8 lat, 3 miesiące i 29 dni okresów składkowych i 2 lata , 9 miesięcy, 10 dni okresów nieskładkowych, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych. . Tak obliczona emerytura wyniosła **739,40 zł** brutto.

Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy , stanowiła kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (133379,38 zł), średnie dalsze trwanie życia (253 m-ce). Tak obliczona emerytura wyniosła 527,19 zł brutto. Emerytura wnioskodawczyni ustalona jako 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy oraz 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy wyniosła 569,63 zł .

/decyzja – k. 33 akt ZUS/

W dniu 10.07.2020r ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia dla rocznika 1953 na podstawie ustawy z czerwca 2020 roku.

/wniosek – k. 56/

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 sierpnia 2020 r ZUS I Oddział w Ł. odmówił E. K. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że brak jest podstaw do zastosowania art. 194 i ustawy emerytalnej, ponieważ decyzją z dnia 24.12.2013 r ubezpieczonej przyznano emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej bez pomniejszania o sumy kwot pobranych wcześniej emerytur./decyzja – k. 57 akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ kpc, zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie w pierwszym piśmie procesowym, a złożone dotychczas pisma procesowe dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione./tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17/. Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron oraz odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sprawa w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości./por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17/

Sąd pominął wnioski dowodowe ubezpieczonej jako nieistotne dla rozstrzygnięcia, bowiem w sprawie nie był sporny termin złożenia wniosku o emeryturę, a spór ograniczał się do kwestii prawnej.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 53, ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną

przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Ubezpieczona domagała się przeliczenia emerytury w związku z tym, że urodziła się w (...) roku i w jej ocenie dotyczy jej nowelizacja ustawy emerytalnej z dnia 19.06.2020 r (Dz.U. 2020 poz. 1222)

Zgodnie z art. 194i. ustawy o emeryturach i rentach z FUS do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b, jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Zgodnie z art. 194j. kwotę emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ubezpieczonemu urodzonemu w (...) r., który wcześniej pobierał emeryturę wymienioną w art. 25 ust. 1b na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r., ustala się ponownie od podstawy ustalonej z zastosowaniem art. 194i. Przeliczeniu podlega podstawa obliczenia emerytury przyjęta w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury. Do ustalenia nowej kwoty emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia przyjęte w decyzji o ustaleniu prawa do emerytury, a następnie uwzględnia się kolejne zmiany wysokości świadczenia. Emerytura w ponownie ustalonej wysokości przysługuje od dnia, od którego podjęto wypłatę emerytury przyznanej na podstawie art. 24, a w przypadku gdy prawo do tej emerytury było zawieszona - od dnia, od którego mogłaby być podjęta jej wypłata. Jeżeli ponownie ustalona wysokość emerytury przyznanej na podstawie art. 24 jest wyższa od wypłacanej dotychczas, emerytowi wypłaca się wyrównanie. Kwotę wyrównania stanowi różnica między sumą kwot emerytur, jakie przysługiwałyby w okresie od dnia, o którym mowa w ust. 4, do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji, a sumą kwot wypłaconych w tym okresie.

Zgodnie natomiast z art. 25 ust. 1b jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art. 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2018 r. poz. 967 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1287), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając na uwadze powyższe rozważania i ustalony stan faktyczny w stosunku do ubezpieczonej nie znajdują zastosowania powyższe regulacje.

Z ustaleń wynika bowiem że ubezpieczona nie pobierała emerytury wymienionej w art. 25 ust. 1 b – występowała z wnioskiem o tę emeryturę w 2009 roku, ale otrzymała decyzję odmowną. W konsekwencji w 2013 r, gdy ustalono dla niej emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego nie pomniejszono jej emerytury o wcześniej wypłacone świadczenia, a więc nie zastosowano art. 25 ust. 1 b.

Zatem w sytuacji prawnej ubezpieczonej brak było podstaw do zastosowania art. 194 i oraz 194 j.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.